KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.7.2004
KOM(2004) 501 endelig

2004/0170 (CNS)
2004/0171 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om gennemførelsesforanstaltningerne for korrektionen af budgetuligevægte i henhold til artikel 4 og 5 i Rådets afgørelse af (…) om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Den Europæiske Union er et fællesskab med en række fælles mål, hvor dele af EU's budget klart tjener det formål at udvise solidaritet, mens andre dele finansierer virkeliggørelsen af specifikke mål via programmer aftalt på EU-plan. Som følge heraf vil der altid være nettomodtagere og nettobidragsydere i forbindelse med EU-budgettet, selv om fordelene ved de forskellige politikker kommer hele EU til gode.

Budgetsaldi (også kaldet nettosaldi), målt ved forskellen mellem bidrag til og indtægter fra EU-budgettet, afspejler ikke fuldt ud de fordele, som medlemsstaterne har ved at deltage i EU. F.eks. er udgifter til forskning eller grænsebeskyttelse ikke blot til fordel for de umiddelbare modtagere, men giver også afsmittende virkninger på tværs af de nationale grænser[1]. Det er måske ikke muligt at opgøre disse afsmittende virkninger, men hensyntagen hertil kunne ændre vurderingen af de regnskabsmæssige uligevægte.

Definitionen af budgetsaldi er også fuld af vigtige begrebsmæssige og regnskabsmæssige problemer. Der skal træffes en lang række valg, når man beregner budgetsaldi vedrørende de poster, der skal medtages i indtægts- og udgiftsstrømmene, og vedrørende referenceperioderne (f.eks. kasseregnskab over for periodiseret regnskab, overskud fra tidligere år osv.). Budgetsaldiene varierer betydeligt afhængigt af de valg, der træffes.

Omfanget af nogle af disse uligevægte har imidlertid været genstand for drøftelser. Efter år med en fastlåst budgetsituation og endeløse diskussioner førte Fontainebleau-aftalen fra 1984 til indførelsen af den eksisterende britiske korrektion, som fik virkning gennem afgørelsen om egne indtægter af 7. maj 1985. Afgørelsen var baseret på følgende generelle princip[2]:

"*… enhver stat, der i forhold til sin relative velstand bærer en for tung budgetbyrde, vil til sin tid kunne opnå en justering*."

Princippet om en generel korrektion blev derfor allerede anerkendt af Det Europæiske Råd i 1984 ("enhver stat"). Beslutningen om at indrømme en korrektion skulle baseres på to kriterier: størrelsen af den budgetmæssige uligevægt ("for tung'" og en medlemsstats velstand i forhold til EU som helhed ("relativ velstand").

Begrundelserne for at indrømme Det Forenede Kongerige <u>en korrektion på et eksklusivt grundlag</u> er i dag mindre relevante end på tidspunktet for Det Europæiske Råd i Fontainebleau, idet adskillige andre medlemsstater med rette kan hævde, at deres nuværende situation svarer til Det Forenede Kongeriges (afsnit 2). Endvidere bør omkostningerne ved udvidelsen deles retfærdigt. Det er blevet fremført, at

---

1 Disse afsmittende virkninger omfatter forbrug af indtægter genereret i den modtagende medlemsstat i forbindelse med varer eller tjenesteydelser produceret i en anden medlemsstat, indkøb af finansielle aktiver udstedt i forskellige medlemsstaters valutaer osv.

2 Se Det Europæiske Råd i Fontainebleau, 'Formandskabets konklusioner', Bulletin for De Europæiske Fællesskaber, 6-1984.

betingelserne for at indføre en generel korrektionsmekanisme derfor nu er til stede set i lyset af det princip, der er fastsat i Fontainebleau-konklusionerne. De parametre, der definerer en sådan korrektionsmekanisme, undersøges, og der fremsættes et forslag, som respekterer den dobbelte målsætning om at:

- forebygge uforholdsmæssigt store negative budgetuligevægte og samtidig sikre, at forskellene mellem nettobidragsydere på nogenlunde samme velstandsniveau reduceres

- sikre, at finansieringsomkostningerne i forbindelse med mekanismen holdes på et rimeligt niveau.

2. DEN NUVÆRENDE SITUATION FOR DET FORENEDE KONGERIGE I FORHOLD TIL ANDRE NETTOBIDRAGSYDERE

I de følgende to underafsnit undersøges den relative velstand og størrelsen af nettobudgetsaldiene for alle nettobidragsydere til EU's budget[3].

2.1. Relativ velstandsgrad

Nedenstående tabel viser en oversigt over bruttonationalindkomsten (BNI) per capita udtrykt i købekraftstandarder (KKS[4]) for året 2003 for alle medlemsstater, som var nettobidragsydere i år 2002[5].

Tabel 1. BNI per capita for nettobidragsydere (i KKS)
(EU-15 gennemsnit = 100)

	2003	1984
Det Forenede Kongerige	111,2	90,6
Danmark	111,1	104,0
Østrig	109,8	--
Nederlandene	106,6	95,0
Sverige	104,6	--
Frankrig	104,2	104,0
Tyskland	98,6	109,6
Italien	97,3	92,9

Denne tabel viser tydeligt, at BNI per capita, udtrykt i KKS, i 2003 ligger mellem 97 % og 111 % af EU-15-gennemsnittet for alle nettobidragsydere til EU-budgettet. Med 111,2 % topper Det Forenede Kongeriges relative velstand listen. Dette står i skarp kontrast til situationen i 1984, hvor Det Forenede Kongerige var det mindst velstående af nettobidragsyderne.

---

3 Vurderingen og forslaget i denne meddelelse er baseret på de mere detaljerede oplysninger og analyser, der er indeholdt i det tekniske bilag til Kommissionens rapport om egne indtægter.

4 KKS er en kunstig valuta, der afspejler forskelle i nationale prisniveauer, som valutakurser ikke tager hensyn til. Denne enhed tillader meningsfulde størrelsessammenligninger af økonomiske indikatorer mellem lande. Data for KKS udregnes af Eurostat.

5 De nettosaldi, der præsenteres i dette dokument, som f.eks. dem der benyttes til UK's korrektion, beregnes inklusive administrationsudgifter. Derfor figurerer Belgien og Luxembourg ikke blandt nettobidragsyderne.

I betragtning af det drastiske skift i Det Forenede Kongeriges stilling i forhold til de øvrige nettobidragsydere er det berettiget at revurdere den eksisterende korrektionsordning på baggrund af Fontainebleau-princippet, hvorefter en medlemsstats nettobalance skal ses i forhold til dens relative velstand.

2.2. Nettobudgetsaldi før Det Forenede Kongeriges korrektion

Nettobudgetsaldoen for Det Forenede Kongerige for året 1985 (det første år, hvor korrektionen blev beregnet) udgjorde -0,48 % af BNI før korrektion (selv om der ikke foreligger nøjagtige data for de øvrige medlemsstater, var Tyskland den eneste anden store nettobidragsyder til EU's budget på det tidspunkt). Som vist i nedenstående tabel har Det Forenede Kongeriges nettosaldo gennemsnitlig ligget på et tilsvarende niveau i de seneste år. I perioden 1996-2002 var nettobudgetsaldoen – før UK's korrektion og inklusive administrationsudgifter – for EU-15's nettobidragsydere gennemsnitlig følgende:

Tabel 2. **Nettobudgetsaldi <u>før</u> UK's korrektion**
for udvalgte medlemmer af EU-15 (årlige gennemsnit **1996-2002**)

	i % af BNI
Det Forenede Kongerige	-0,47 %
Tyskland	-0,44 %
Nederlandene	-0,43 %
Sverige	-0,38 %
Østrig	-0,24 %
Italien	-0,06 %
Frankrig	-0,04 %

Hvis den nuværende ordning forbliver uændret, vil de gennemsnitlige nettobudgetsaldi for perioden 2008-2013[6] forværres for alle nettobidragsydere som helhed på grund af finansieringsomkostningerne ved udvidelsen. Ifølge Kommissionens overslag og under forudsætning af udgiftsniveauer svarende til lofterne i de finansielle overslag som foreslået af Kommissionen i meddelelsen af 10. februar 2003[7], vil de anslåede nettosaldi for nettobidragsyderne være følgende:

Tabel 3. **Anslåede nettobudgetsaldi <u>før</u> UK's** korrektion for udvalgte medlemmer af EU-15 (årlige gennemsnit 2008-2013[8])

	i % af BNI
Det Forenede Kongerige	-0,62 %
Nederlandene	-0,55 %
Tyskland	-0,52 %
Sverige	-0,47 %
Østrig	-0,37 %
Italien	-0,29 %
Frankrig	-0,27 %
Danmark	-0,20 %
Finland	-0,14 %

6 Detaljerede oplysninger om de hypoteser, der anvendes ved beregningen af disse overslag, kan ses i det tekniske bilag til rapporten om egne indtægter.

7 KOM(2004) 101 endelig udg.

8 Da korrektionerne godtgøres et år senere, er gennemsnittene i denne og de følgende tabeller beregnet over en seksårig periode, idet 2007-korrektionen skal betales i 2008, og 2013-korrektionen finder sted i 2014.

Under den forudsætning, at det niveau for landbrugsudgifterne i EU-25, der blev aftalt på Det Europæiske Råd i Bruxelles i oktober 2002, og de "samhørigheds-udgifter", der blev foreslået af Kommissionen under det såkaldte mål 1 og samhørighedsfonden, forbliver uændrede, vil en reduktion af det samlede niveau for betalingsbevillinger fra de 1,14 % af BNI, der foreslås af Kommissionen, til f.eks. 1,00 %, kun i meget begrænset omfang påvirke størrelsen af de anslåede nettosaldi. Dette skyldes, at udgifterne for de nye medlemsstater i det væsentlige ikke ville blive berørt, og at reduktionen ville blive opnået gennem drastiske nedskæringer i de øvrige ikke-landbrugsrelaterede udgifter, der går til EU-15 og/eller eksterne foranstaltninger, som ikke indgår i de fordelte udgifter. Den deraf følgende reduktion af betalinger af egne indtægter for nettobidragsyderne vil derfor i høj grad blive opvejet af en tilsvarende reduktion i de fordelte EU-udgifter i de samme medlemsstater.

Uden en korrektionsmekanisme ville Det Forenede Kongerige i gennemsnit have været den største nettobidragsyder i de sidste 7 år og ville formentlig fortsat være den største nettobidragsyder til EU-budgettet i perioden frem til 2013. Nettosaldiene i Nederlandene, Tyskland og i mindre grad Sverige har imidlertid været og forventes fortsat at være af en tilsvarende størrelsesorden. Som det fremgår af forrige afsnit, er alle disse tre medlemsstater i øjeblikket relativt mindre velstående end Det Forenede Kongerige.

Hvorvidt nettobudgetsaldiene udgør en "for tung" byrde i betragtning af de pågældende medlemsstaters relative velstand afhænger i høj grad af den politiske opfattelse af den acceptable grad af finansiel solidaritet inden for EU. Hvis Det Forenede Kongeriges nettosaldo blev anset for at være "for tung" en byrde, så peger anvendelsen af Fontainebleau-princippet snarere på, at korrektionsmekanismen bør udvides til at omfatte andre medlemsstater, der - med lavere velstandsniveauer - har negative nettosaldi af en lignende størrelsesorden.

Under alle omstændigheder forekommer det uberettiget at indrømme en enkelt medlemsstat en korrektion på et eksklusivt grundlag, navnlig når der tages hensyn til den forventede udvikling i nettobudgetsaldiene i den udvidede union, under forudsætning af uændrede vilkår, således som det fremgår af næste afsnit.

3. ANSLÅEDE NETTOSALDI MED EN UÆNDRET AFGØRELSE OM EGNE INDTÆGTER

Overslag viser, at i perioden 2007-2013 vil Det Forenede Kongeriges korrektion stige med over 50 % i forhold til gennemsnittet i de seneste 7 år og skønsmæssigt nå op på 7,1 mia. EUR mod 4,6 mia. EUR i perioden 1997-2003.

Som følge af de ekstra udgifter, der kræves i forbindelse med udvidelsen, vil nettosaldiene i alle EU-15-lande blive forværret. Selv om udvidelsen med 10 nye medlemsstater blev enstemmigt vedtaget på Det Europæiske Råd i Berlin i marts 1999, insisterede Det Forenede Kongerige på, at der ved beregningen af UK-korrektionen skulle tages hensyn til udvidelsesrelaterede udgifter[9], og opnåede

[9] Førtiltrædelsesudgifter vedrørende faktiske betalinger i det sidste år før de enkelte landes tiltrædelse fratrækkes til stadighed de fordelte udgifter.

derved at blive beskyttet mod de fleste finansielle følger af udvidelsen. Dette er den vigtigste grund til den forventede fremtidige stigning i Det Forenede Kongeriges korrektion.

Som følge heraf vil udgifterne for de medlemsstater, der betaler en fuld andel i finansieringen af Det Forenede Kongeriges korrektion, herunder alle de nye medlemsstater, stige proportionalt.

Hvis den nuværende afgørelse om egne indtægter forblev i kraft, anslås den gennemsnitlige nettosaldo for nettobidragsyderne i perioden 2007-2013, efter Det Forenede Kongeriges korrektion, at ville blive som følger:

Tabel 4. **Anslåede nettobudgetsaldi efter UK's korrektion** (årlige gennemsnit **2008-2013**)

	i % af BNI
Nederlandene	-0,56 %
Tyskland	-0,54 %
Sverige	-0,50 %
Østrig	-0,38 %
Italien	-0,41 %
Cypern[10]	-0,37 %
Frankrig	-0,37 %
Danmark	-0,31 %
Finland	-0,25 %
Det Forenede Kongerige	-0,25 %

Ifølge disse overslag vil Det Forenede Kongerige (sammen med Finland) blive den mindste nettobidragsyder til EU-budgettet, i åbenbar modstrid med ovennævnte Fontainebleau-princip. Den nuværende ordning, hvor kun Det Forenede Kongerige opnår en korrektion, må derfor tages op til fornyet overvejelse. En generel korrektionsordning, udviklet ud fra den eksisterende korrektion, ville derimod bringe systemet i bedre overensstemmelse med det oprindelige mål, nemlig at undgå uforholdsmæssigt store budgetmæssige byrder i forhold til medlemsstaternes relative velstand. Ved at indføre en slags "sikkerhedsnet" for store nettobidragydere over et vist niveau ville dette også kunne fremme en mere konstruktiv indstilling, der vil kunne sikre de budgetmidler, der er nødvendige for at klare de politiske udfordringer i et udvidet EU.

4. SKITSERING AF EN GENEREL KORREKTIONSMEKANISME

4.1. Generel beskrivelse af mekanismen

Den foreslåede generelle korrektionsmekanisme skal ses på baggrund af Kommissionens samlede "pakke" vedrørende de finansielle rammer efter 2006. Medlemsstaternes endelige nettostilling før og efter korrektionen vil således i en vis grad kunne påvirkes af beslutninger, der skal træffes vedrørende pakkens udgiftsside.

Beregningerne i forbindelse med den generelle korrektionsmekanisme skal baseres på den enkelte medlemsstats nettobudgetsaldo i relation til EU's budget. Mekanismen udløses ved overskridelse af en tærskelværdi, udtrykt som en

[10] I hele dette dokument er overslagene baseret på områder kontrolleret af Republikken Cypern.

procentdel af hver medlemsstats BNI, der afspejler et accepteret minimalt niveau for ubegrænset finansiel solidaritet mellem medlemsstaterne og repræsenterer en slags grundlæggende *rimeligt nettobidrag*. Nettostillinger, som overstiger tærskelværdien, vil udløse en korrektion (delvis refusion). Korrektionsbeløbet skal baseres på den del af nettosaldoen, der overstiger denne tærskelværdi, ganget med en refusionssats (dvs. procentdelen af det beløb ud over den aftalte tærskelværdi, som skal kompenseres). Hvis summen af alle korrektioner overstiger et samlet forud fastsat tal, reduceres refusionssatsen tilsvarende. I bilag 1 forklares, hvilke skridt der er nødvendige, og hvorledes den foreslåede mekanisme fungerer.

4.2. Tærskelværdiens størrelse

Der er foretaget simuleringer for forskellige niveauer af tærskelværdien (med anvendelse af en refusionssats på 66 %) lige fra 0 til 0,50 % af BNI.

Det samlede korrektionsbeløb ved forskellige tærskelværdier anslås som følger:

Tabel 5. **Anslåede bruttokorrektioner** (gennemsnit **2008-2013**)

Tærskelværdi (*i % af BNI, EU-27*)	Samlet korrektionsbeløb (*i mia. EUR*)
0,00 %	25,8
0,10 %	19,8
0,20 %	13,8
0,25 %	11,1
0,30 %	8,8
0,40 %	5,2
0,50 %	1,9

En tærskelværdi på omkring -0,25 % ville udgøre en form for "neutralt punkt", hvor de anslåede fremtidige omkostninger ved at finansiere den generelle korrektionsmekanisme vil svare til de anslåede fremtidige omkostninger ved at finansiere Det Forenede Kongeriges nuværende korrektionsmekanisme. En tærskelværdi under 0,25 % vil betyde, at de medlemsstater, der betaler deres fulde andel af finansieringen af Det Forenede Kongeriges rabat (de bærer i øjeblikket over 90 % af de samlede omkostninger), fremover vil komme til at betale mere end de anslåede omkostninger ved at finansiere UK's nuværende korrektionsmekanisme. Med en tærskelværdi på over 0,25 % vil mekanismen blive mindre bekostelig for disse medlemsstater, herunder alle nettomodtagere fra EU-budgettet, end finansiering af UK's anslåede fremtidige korrektion.

Ovenstående tabel viser, at det samlede korrektionsbeløb ved en tærskelværdi på 0,25 % vil være betydeligt højere end den anslåede størrelse af den fremtidige UK-korrektion, forudsat at den nuværende afgørelse om egne indtægter (ORD) forbliver uændret. En tærskel på -0,25 % vil føre til (brutto) korrektioner på lidt over 11 mia. EUR, hvilket er betydelig højere end UK's gennemsnitlige (netto) korrektion på ca. 7 mia. EUR i samme periode. Denne forskel skyldes den antagelse, at finansieringen af korrektionerne vil blive delt af alle medlemsstater i henhold til deres andel i BNI (se afsnit 4.3).

Et samlet korrektionsbeløb på indtil 11 mia. EUR vil altså kunne finansieres, før den generelle korrektionsmekanisme (GCM) bliver dyrere end en fortsættelse af den nuværende ORD for de medlemsstater, der ikke har fordel af GCM.

Virkningen af at indføre en generel mekanisme med en tærskelværdi er ikke lineær. Virkningen for medlemsstaternes nettosaldi, sammenholdt med den nuværende situation, påvirkes af en kombination af følgende elementer: a) størrelsen af medlemsstaternes budgetuligevægt før korrektion, b) tærskelværdiens størrelse og c) finansieringsreglerne i forbindelse med UK's eksisterende korrektion.

Alle større nettobidragsydere til EU-budgettet (UK, DE, NL, SE) vil have fordel af korrektionsmekanismen med tærskler under eller lig med 0,50 % af BNI. Mindre nettobidragsydere vil få korrektioner afhængig af tærskelværdien. Hver enkelt nettobidragsyders relative stilling, sammenholdt med deres anslåede fremtidige stilling under den nuværende ORD, bestemmes af en kombination af følgende to faktorer:

- størrelsen af den negative nettosaldo inden korrektion, hvorved større nettobidragsydere såsom DE, NL, SE ville få en større fordel ved lavere tærskelværdier (sammenholdt med mindre nettobidragsydere)

- den nuværende finansieringsordning for UK's korrektion, hvorved medlemsstater, der i øjeblikket nyder godt af en særlig ordning (DE, NL, SE, AT) skulle få en mindre fordel ved højere tærskelværdier (sammenholdt med mindre nettobidragsydere).

En fremtidig "retfærdigere" mekanisme bør navnlig sikre, at de deraf følgende finansieringsomkostninger ikke belaster "samhørigheds"-medlemsstaterne mere end under UK's nuværende korrektionsmekanisme.

4.3. Finansieringsregler

Teknisk set kan korrektionen finansieres på tre forskellige måder:

- Medlemsstater, der får en korrektion, deltager ikke i finansieringen. Hele finansieringsbyrden koncentreres altså på lande, der repræsenterer under 50 % af det samlede BNI for EU-27, heraf mange med forholdsvis lave velstandsniveauer. Deres nettobudgetstilling vil derfor enten forværres på en uacceptabel måde, eller det vil blive nødvendigt med en streng begrænsning af korrektionernes omfang. Der kan endvidere opstå fordrejninger, når en medlemsstat med en nettostilling lige under tærskelværdien skal deltage i finansieringen af korrektionerne, og en anden medlemsstat lige over tærskelværdien ikke skal deltage i finansieringen.

- Medlemsstaterne deltager i finansieringen af alle korrektioner undtagen deres egen. Dette alternativ vil gøre forslaget endnu mere komplekst, idet det vil indebære en særskilt finansieringsrunde for hver enkelt korrektion.

- Alle medlemsstater deltager i finansieringen af alle korrektioner. Deres finansieringsandel i korrektionernes globale beløb afgøres af deres andel i BNI.

Af hensyn til gennemførlighed, gennemsigtighed og enkelhed bør alle medlemsstater deltage i finansieringen af alle korrektioner (tredje mulighed).

Selv om disse finansieringsregler indebærer, at det samlede korrektionsbeløb lægges til budgettets udgiftsside (hvorved det også udelukkende vil blive finansieret gennem en forhøjelse af den marginale BNI-indtægt), foreslås det at bevare den generelle korrektionsmekanisme på budgettets indtægtsside, således som det er tilfældet med

den eksisterende UK-korrektion. Lægges korrektionerne til på udgiftssiden, vil det kunstigt puste budgetudgifterne op med et tilsvarende fald i de tilgængelige marginer under de globale udgiftslofter til følge.

4.4. Sammenligning af korrektionsniveauer

En tærskelværdi på -0,35 % af BNI vil medføre anslåede gennemsnitlige bruttokorrektioner på ca. 7 mia. EUR om året for perioden 2007-2012 (som skal finansieres i perioden 2008-2013).

Generaliseringen af korrektionsmekanismen kombineret med ændringen af finansieringsreglerne betyder, at sammenligningen med korrektionsniveauet under det nuværende system bliver noget skæv. Eftersom alle medlemsstaterne, også dem, der nyder godt af en sådan mekanisme, kommer til at deltage i finansieringen af alle korrektionerne, vil den samlede nettokorrektion altid være lavere end bruttokorrektionen, mens der under det nuværende system ikke er nogen forskel mellem netto- og bruttokorrektion (det, UK modtager, er lig med det, de andre medlemsstater betaler).

De resulterende nettobalancer efter korrektionen vil for de store nettobidragsydere være højere end den fastlagte tærskelværdi som følge af den kombinerede virkning af den delvise tilbagebetaling og deltagelsen i finansieringen af korrektionssystemet. Omvendt vil byrden for medlemsstater, der fuldt ud skal betale deres andel af finansieringsomkostningerne, og som ikke nyder godt af korrektionen, være lavere end nu, selv om den samlede bruttokorrektion er større. Med en tærskelværdi sat til 0,35 % af BNI og et på forhånd fastsat maksimum for de samlede korrektioner på 7,5 mia. EUR, vil den samlede byrde for disse medlemsstater endog være lavere (ca. 1 mia. EUR) end gennemsnittet for perioden 2001-2004 og langt mindre, hvis man ser det i forhold til de anslåede omkostninger ved at videreføre det nuværende system i den periode, der dækkes af de kommende finansielle overslag (se tabel 6).

5. KOMMISSIONENS FORSLAG

Enhver korrektionsmekanisme gør finansieringen af budgettet mere kompliceret. Det grundlæggende forslag bør derfor være relativt enkelt og tilstrækkelig gennemsigtigt. I den forbindelse bør de nuværende parametre for beregningen af UK's korrektion kun ændres, hvis det er nødvendigt, og forenkles i størst muligt omfang.

Kommissionen foreslår derfor, at der anvendes følgende parametre i forbindelse med en generel korrektionsmekanisme:

- de indtægtskategorier, der skal tages i betragtning (moms + BNI), bevares uændret. Alle andre komplikationer[11] bør afskaffes
- de udgiftsposter, der indgår i de fordelte udgifter, bevares uændrede
- finansieringen forenkles ved udelukkende at basere den på BNI-andele, hvorved alle medlemsstater deltager i finansieringen af det samlede korrektionsbeløb i forhold til deres relative velstand

[11] Såsom beregningen af "UK's fordel" og uventede gevinster ved de traditionelle egne indtægter.

– tærskelværdien fastsættes til -0,35 % af BNI

– refusionssatsen anvendes som justeringsvariabel med en maksimal sats på 66 %, der automatisk reduceres, når det aftalte maksimale refusionsbeløb overskrides i et givet år

– det maksimale disponible refusionsbeløb begrænses til 7,5 mia. EUR.

I absolutte tal vil Det Forenede Kongerige modtage langt det største beløb via den generelle korrektionsmekanisme, idet det gennemsnitlig vil modtage en nettokompensation på over 2 mia. EUR om året, ca. 2 gange så meget som det nettobeløb, Tyskland vil modtage.

Nedenstående tabel viser de anslåede nettobudgetsaldi for den pågældende periode med den foreslåede generelle korrektionsmekanisme og sammenligner dem med de andre to alternative scenarier.

Tabel 6. **Anslåede nettobudgetsaldi (gennemsnit 2008-2013)**

	i % af BNI		
	Generel korrektions-mekanisme	Nuværende afgørelse om egne indtægter	Ingen korrektion
Det Forenede Kongerige	-0,51 %	-0,25 %	-0,62 %
Nederlandene	-0,48 %	-0,56 %	-0,55 %
Tyskland	-0,48 %	-0,54 %	-0,52 %
Sverige	-0,45 %	-0,50 %	-0,47 %
Østrig	-0,41 %	-0,38 %	-0,37 %
Italien	-0,35 %	-0,41 %	-0,29 %
Frankrig	-0,33 %	-0,37 %	-0,27 %
Cypern	-0,33 %	-0,37 %	-0,28 %
Danmark	-0,25 %	-0,31 %	-0,20 %
Finland	-0,19 %	-0,25 %	-0,14 %
Spanien	0,26 %	0,23 %	0,32 %
Irland	0,51 %	0,47 %	0,56 %
Malta	1,10 %	1,06 %	1,16 %
Belgien[12]	1,27 %	1,21 %	1,32 %
Slovenien	1,34 %	1,31 %	1,40 %
Portugal	1,54 %	1,50 %	1,60 %
Grækenland	2,20 %	2,16 %	2,25 %
Ungarn	3,09 %	3,06 %	3,15 %
Republikken Tjekkiet	3,21 %	3,17 %	3,26 %
Slovakiet	3,31 %	3,27 %	3,36 %
Estland	3,79 %	3,76 %	3,85 %
Polen	3,80 %	3,76 %	3,85 %
Litauen	4,44 %	4,41 %	4,50 %
Letland	4,45 %	4,40 %	4,51 %
Luxembourg[12]	5,84 %	5,80 %	5,89 %

[12] Ses der bort fra administrationsudgifter, er Belgien og Luxembourg nettobidragydere.

Med den foreslåede mekanisme vil nettosaldiene for de største nettobidragsydere gennemsnitlig ligge på sammenlignelige niveauer, med UK, DE, NL og SE alle mellem -0,51 % og -0,45 %, sammenholdt med et niveau mellem -0,56 % og -0,25 % under UK's korrektionsmekanisme (og -0,62 % og -0,47 % uden korrektion). Flere medlemsstater (FR, IT, CY og AT) vil få nettosaldi, der i gennemsnit ligger mellem -0,40 % og -0,30 %, med AT noget højere end de andre tre. DK og FI vil være de to tilbageværende mindre nettobidragsydere med anslåede gennemsnitlige nettosaldi på henholdsvis -0,19 % og -0,25 %.

Selv med en tærskelværdi på -0,35 % vil de største nettobidragydere få en nettobalance på over tærskelværdien på grund af den kombinerede virkning af den delvise refusion og deltagelsen i finansieringen af korrektionssystemet. Ikke desto mindre ville de resulterende nettobudgetbalancer for nettobidragydere i højere grad være i overensstemmelse med Fontainebleau-princippet, end det er tilfældet under det nuværende system.

På den anden side vil den anslåede byrde ved at finansiere den samlede korrektion for alle de øvrige medlemsstater være mindre end under den nuværende ordning.

6. OVERGANGSFORANSTALTNINGER

Indførelsen af det generelle system til korrektion af budgetuligevægte (GCM) bør ledsages af overgangsforanstaltninger for UK, for at dæmpe de finansielle virkninger af overgangen for denne medlemsstat. For ikke at afstedkomme en uforholdsmæssig stor forøgelse af de samlede omkostninger ved korrektionerne, bør det generelle system indføres gradvis for de andre korrektionsberettigede medlemsstaters vedkommende.

Den her beskrevne løsning er forholdsvis enkel. Den er baseret på, at UK modtager supplerende betalinger, og at de andre medlemsstater gradvis indfases i GCM (mens derimod UK straks deltager fuldt ud i GCM).

6.1. Supplerende betalinger til UK

Foruden de korrektioner, UK vil komme til at modtage under GCM, foreslås det at tildele UK følgende supplerende betalinger over en fireårs periode:

- i 2008: 2,0 mia. EUR
- i 2009: 1,5 mia. EUR
- i 2010: 1,0 mia. EUR
- i 2011: 0,5 mia. EUR

Disse supplerende betalinger vil betyde, at de finansielle virkninger af indførelsen af GCM for UK's vedkommende dæmpes, idet de slår igennem gradvis over fire år. UK har de senere år modtaget en nettokorrektion på gennemsnitlig 4,6 mia. EUR om året i perioden 1997-2003. Under GCM forventes UK årligt at modtage i gennemsnit

2,1 mia. EUR i perioden. De foreslåede overgangsforanstaltninger hæver dette gennemsnitlige årlige beløb til 3,1 mia. EUR.

Eftersom disse betalinger er at betragte som en udfasning af det nuværende system, vil de skulle finansieres efter de nuværende finansieringsregler, dvs. at UK ikke skal deltage i finansieringen heraf, og at den andel af finansieringen, som DE, NL, AT og SE skal bære, reduceres til 25 % af deres normale andel.

Det foreslås desuden, at hverken disse betalinger til UK eller finansieringen heraf skal have indflydelse på beregningen af korrektionerne under den foreslåede generelle korrektionsmekanisme (GCM). Det betyder nærmere bestemt:

- korrektionerne under GCM vil blive baseret på medlemsstaternes nettobalancer eksklusive virkningen af de supplerende betalinger

- de supplerende betalinger til UK tages ikke i betragtning i forbindelse med det maksimale disponible refusionsbeløb (cap).

6.2. Indfasning af GCM for de andre medlemsstater

For at udligne de øgede omkostninger som følge af de foreslåede supplerende betalinger til UK og således begrænse de samlede finansieringsomkostninger i overgangsperioden, vil det være hensigtsmæssigt, at der bliver en indfasningsperiode for de andre medlemsstaters indlemmelse i GCM. (I overensstemmelse med den tankegang, der blev præsenteret i foregående afsnit, skal UK straks indtræde fuldt ud i GCM).

Derfor foreslås der for alle medlemsstater (med undtagelse af UK, der tildeles 66 % allerede det første år) følgende indfasning af den refusionsrate, der anvendes på den del af en medlemsstats nettobalance, der ligger over tærskelværdien:

- i 2008: 33 %

- i 2009: 50 %

- i 2010: 50 %

- i 2011: 66 %

6.3. Resultaterne af simulationen

Det samlede korrektionsbeløb (altså summen af de supplerende betalinger til UK og GCM) vil, som følge af dette forslag til en overgangsordning, således stige til et årligt gennemsnit for perioden 2008-2013 på 7 205 mio. EUR sammenlignet med 6 771 mio. EUR for den foreslåede GCM. Dette udgør en stigning på ca. 430 mio. EUR pr. år.

Nettobalancerne som følge af anvendelsen af denne kombinerede indfasning er vist i nedenstående tabel. Tabellen giver mulighed for at sammenligne med situationen uden korrektion, situationen under den nuværende afgørelse om egne indtægter og situationen under GCM uden overgangsperiode.

Anslåede nettobudgetbalancer for nettobidragydere (gennemsnit **2008-2013**)

i % af BNI				
	Uden korrektion	Nuværende UK-korrektion	GCM med tærskelværdi på -0,35 % og cap på 7,5 mia. EUR	Kommissions-forslag: GCM + overgangs-periode
	(1)	(2)	(3)	(4)
Belgien	1,32 %	1,21 %	1,26 %	1,26 %
Tjekkiet	3,26 %	3,17 %	3,20 %	3,20 %
Danmark	-0,20 %	-0,31 %	-0,26 %	-0,26 %
Tyskland	-0,52 %	-0,54 %	-0,48 %	-0,49 %
Estland	3,85 %	3,76 %	3,79 %	3,78 %
Grækenland	2,25 %	2,16 %	2,19 %	2,19 %
Spanien	0,32 %	0,23 %	0,26 %	0,25 %
Frankrig	-0,27 %	-0,37 %	-0,33 %	-0,34 %
Irland	0,56 %	0,47 %	0,51 %	0,50 %
Italien	-0,29 %	-0,41 %	-0,35 %	-0,36 %
Cypern	-0,28 %	-0,37 %	-0,33 %	-0,34 %
Letland	4,51 %	4,40 %	4,45 %	4,44 %
Litauen	4,50 %	4,41 %	4,44 %	4,43 %
Luxembourg	5,89 %	5,80 %	5,83 %	5,83 %
Ungarn	3,15 %	3,06 %	3,09 %	3,09 %
Malta	1,16 %	1,06 %	1,10 %	1,09 %
Nederlandene	-0,55 %	-0,56 %	-0,48 %	-0,50 %
Østrig	-0,37 %	-0,38 %	-0,41 %	-0,41 %
Polen	3,85 %	3,76 %	3,79 %	3,79 %
Portugal	1,60 %	1,50 %	1,54 %	1,53 %
Slovenien	1,40 %	1,31 %	1,34 %	1,33 %
Slovakiet	3,36 %	3,27 %	3,30 %	3,30 %
Finland	-0,14 %	-0,25 %	-0,20 %	-0,20 %
Sverige	-0,47 %	-0,50 %	-0,45 %	-0,46 %
Det Forenede Kongerige	-0,62 %	-0,25 %	-0,51 %	-0,46 %

7. KONKLUSION

På grundlag af gennemgangen af ordningen for egne indtægter er Kommissionen af den opfattelse, at den eksisterende korrektionsmekanisme på et eksklusivt grundlag ikke længere er berettiget, og den foreslår, at der indføres en generel mekanisme til korrektion af uforholdsmæssigt store negative budgetuligevægte.

BILAG 1

Hovedtrækkene ved den foreslåede generelle korrektionsmekanisme

Ifølge den foreslåede mekanisme indebærer beregningen af korrektionerne følgende skridt:

1. Den samlede sum af alle udgifter fordelt på hver enkelt medlemsstat beregnes. Fordelte udgifter omfatter, ligesom det er tilfældet under den nuværende ordning, alle kategorier af udgifter, der er "*interne*" i forhold til EU[13].

2. Hver medlemsstats procentvise andel af de samlede fordelte udgifter beregnes.

3. Hver medlemsstats procentvise andel i de samlede indbetalinger af egne indtægter beregnes. Eftersom de traditionelle egne indtægter ikke henhører under de indtægtskategorier, der skal tages i betragtning, er det den kombinerede andel af de egne indtægter baseret på moms og BNI, der anvendes til beregning af den enkelte medlemsstats andel af EU's budgetindtægter[14].

4. For hver medlemsstat trækkes (2) ovenfor fra (3). Derved fås den tilsvarende positive/negative balance udtrykt som procentdel.

5. For hver medlemsstat multipliceres den procentdel, der opnås i (4), med de samlede fordelte udgifter. Derved opnås det budgetmæssige nettobidrag/nettofordel udtrykt i EUR.

6. Tærskelværdien svarende til et *rimeligt nettobidrag* (RNC) multipliceres med BNI (i EUR) for hver medlemsstat, og produktet trækkes fra resultatet under (5).

7. Hvis det resultat, der opnås under punkt (6), er større end nul, multipliceres resultatet under (6) med refusionssatsen. Derved fås korrektionen for hver medlemsstat. Refusionssatsen reduceres om nødvendigt, hvis summen af alle korrektioner taget under ét overstiger det på forhånd fastsatte maksimale refusionsbeløb (se nedenfor).

De samlede omkostninger ved korrektionsmekanismen, dvs. summen af alle korrektioner, begrænses af det *maksimale disponible refusionsbeløb* (MARV).

---

13 Disse omfatter praktisk taget det samlede udgiftsbeløb under de nuværende udgiftsområder 1 (landbrug) og 2 (strukturforanstaltninger) og langt størsteparten af udgifterne under udgiftsområderne 3 (interne politikker) og 5 (administration). Kun nogle mindre udgiftsposter, der ikke med rimelighed kan fordeles på de enkelte medlemsstater, er ikke medtaget. Udgiftsområderne 4 (eksterne politikker), 6 (reserver) og 7 (førtiltrædelsesudgifter) drejer sig udtrykkeligt om "eksterne" udgifter og tages derfor ikke i betragtning.

14 Et forslag om en generel korrektionsmekanisme bør være så enkelt og gennemsigtigt som muligt. Derfor bør man afskaffe alle de nuværende komplikationer i beregningen af UK-rabatten, der hænger sammen med opretholdelsen af UK's indkomstsituation pr. 1984 (andel af ikke-udjævnet moms, beregning af "fordelen" og de uventede gevinster ved de traditionelle egne indtægter).

MARV bør fastsættes på forhånd for den periode, der dækkes af de finansielle overslag, som et årligt ad hoc-beløb[15].

Nettosaldi, der overskrider RNC, er berettiget til delvis refusion: korrektionsprocenten eller *refusionssatsen*, der skal anvendes på den del af medlemsstatens nettobudgetbalance, der overskrider tærskelværdien (RNC). Denne refusionssats er en afhængig variabel, for hvilken der gælder en øvre grænse på 66 % (der for øjeblikket anvendes ved UK-korrektionen). Den faktiske refusionssats vil blive beregnet ud fra det disponible refusionsbeløb. Refusionssatsen reduceres således automatisk, hvis anvendelse af den maksimale refusionssats på 66 % medfører overskridelse af MARV.

Den delvise refusion finder sted efterfølgende, ligesom det for øjeblikket er tilfældet med UK-korrektionen.

Formlen for beregning af den generelle korrektionsmekanisme er følgende:

$$C_x^{RR} = \left[\left(\frac{TP_x}{TP} - \frac{E_x}{E}\right) * E - RNC * Y_x\right] * RR$$

hvis $C_x^{RR} > 0$

hvor RR = 0.66 hvis $\sum_x C_x^{0.66} \leq$ MARV og

RR = $\frac{MARV}{\sum_x C_x^{0.66}}$ * 0,66 hvis $\sum_x C_x^{0.66} >$ MARV

hvor: TP = Alle medlemsstaternes samlede moms- og BNI-indbetalinger i år *t*
TP_x = Medlemsstat x's moms- og BNI-indbetalinger i år *t*
E = De samlede fordelte udgifter i år *t*
E_x = Medlemsstat x's udgifter i år *t*
C_x^{RR} = Korrektionen (til korrektionssatsen RR) til medlemsstat x i år *t*
RNC = Rimeligt nettobidrag (Reasonable net contribution) (= tærskelværdi) udtrykt i % af BNI
Y_x = Medlemsstat X's BNI i år *t*
RR = Korrektionssats (Refund rate)
MARV = Maksimalt korrektionsbeløb (Maximum available refund volume)
$\sum_x C_x^{0.66}$ = Samlet sum af korrektioner, hvis RR = 0,66

15 Fastsættelsen af MARV-niveauet beror klart på et skøn, der ikke på forhånd er underkastet bindende begrænsninger. Ud fra realpolitiske betragtninger bør omkostningerne ved korrektionssystemet dog nok ikke overstige hvad der svarer til de anslåede fremtidige finansieringsomkostninger ved UK-korrektionen for de medlemsstater, der for øjeblikket betaler deres fulde andel (dvs. alle undtagen UK, DE, NL, SE og AT).

2004/0170 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 269,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 173,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[16],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[17],

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten[18],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[19], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd konkluderede på mødet den 24. og 25. marts 1999 i Berlin bl.a., at ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter bør være retfærdig, gennemsigtig, omkostningseffektiv, enkel og baseret på kriterier, som bedst muligt afspejler hver enkelt medlemsstats evne til at bidrage.

(2) Fællesskabernes ordning for egne indtægter skal sikre, at der er tilstrækkelige midler til rådighed til en velordnet udvikling af Fællesskabernes politikker, idet der tages hensyn til nødvendigheden af streng budgetdisciplin.

(3) I henhold til Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter[20] forstås ved årets BNI bruttonationalindkomsten udtrykt i markedspriser, som den beregnes af Kommissionen ved anvendelse af det europæiske nationalregnskabssystem (i det følgende benævnt "ENS 95"), i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2223/96.

---

16 EUT C [...] af […], s.....
17 Udtalelse afgivet den (EUT C […] af […], s. […]).
18 EUT C […] af […], s. […].
19 EUT C […] af […], s. […].
20 EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

(4) Hvis ændringer af ENS 95 medfører væsentlige ændringer i BNI som beregnet af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 2223/96, bør Rådet beslutte, om disse ændringer skal gælde for egne indtægter.

(5) I henhold til artikel 3, stk. 1 og 2, i Rådets afgørelse 2000/597/EF beregnede Kommissionen i december 2001 de nye procentdele for loftet for egne indtægter og loftet for bevillinger til betalinger, udtrykt med to decimaler, på grundlag af de i afgørelsen anførte formler.

(6) Ifølge meddelelsen[21] fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om tilpasning af loftet for egne indtægter og loftet for bevillinger til forpligtelser som følge af ikrafttrædelsen af afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 12. december 2001 blev maksimumsloftet for egne indtægter fastsat til 1,24 % af Fællesskabernes BNI i markedspriser, og der blev fastsat et generelt loft på 1,31 % af Fællesskabernes BNI for bevillingerne til forpligtelser.

(7) Det vil være hensigtsmæssigt at anvende en lignende metode i fremtiden i forbindelse med ændringer af ENS 95, som kan få indflydelse på BNI's størrelse, hvis Rådet skulle beslutte, at disse ændringer skal gælde for så vidt angår egne indtægter.

(8) Som følge af gennemførelsen i EU-lovgivningen af de aftaler, der er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, er der ikke længere nogen væsentlig forskel mellem landbrugsafgifter og told. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at fjerne denne sondring for så vidt angår EU-budgettet.

(9) Medlemsstaternes momsgrundlag bør fortsat være begrænset til at udgøre 50 % af deres BNI.

(10) Men henblik på åbenhed og forenkling foreslås det at fastsætte den ensartede momssats som en fast procentdel. For at undgå, at denne tekniske ændring får indvirkning på medlemsstaternes indbetalinger af momsindtægten, bør denne faste sats afspejle den nuværende ensartede opkrævningssats. Den ensartede momssats bør derfor fastsættes til 0,30 %.

(11) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 25. og 26. juni 1984 blev det fastslået, at "enhver stat, der i forhold til sin relative velstand bærer en for tung budgetbyrde, til sin tid vil kunne opnå en justering". Eftersom en række medlemsstater med sammenlignelige velstandsniveauer i øjeblikket bærer den samme byrde, bør den korrektion for budgetuligevægte, der indrømmes Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 4 i Rådets afgørelse 2000/597/EF, erstattes med en generel ordning for korrektion af budgetuligevægte.

(12) Indførelsen af det generelle system til korrektion af budgetuligevægte bør ledsages af overgangsforanstaltninger for UK for at dæmpe de finansielle virkninger af overgangen for denne medlemsstat. For ikke at afstedkomme en uforholdsmæssig stor forøgelse af de samlede omkostninger ved korrektionerne, bør det generelle system indføres gradvis for de andre korrektionsberettigede medlemsstaters vedkommende.

---

[21] KOM(2001) 801 endelig udg.

(13) Kommissionen vil fortsætte med at undersøge mulighederne for at ændre strukturen i de egne indtægter ved at indføre en egentlig afgiftsbaseret egen indtægt, der skal være operationel fra den 1. januar 2014, og den vil forelægge Rådet et forslag herom.

(14) Der bør fastsættes bestemmelser til sikring af overgangen fra den ordning, som blev indført ved afgørelse 2000/597/EF, Euratom, til den ordning, som indføres ved denne afgørelse -

FASTSAT FØLGENDE BESTEMMELSER, SOM DET HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE AT VEDTAGE:

Artikel 1

Der tillægges i overensstemmelse med den i de følgende artikler fastsatte fremgangsmåde Fællesskaberne egne indtægter, som skal sikre finansieringen af Den Europæiske Unions budget i overensstemmelse med artikel 269 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt "EF-traktaten") og artikel 173 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (i det følgende benævnt "Euratom-traktaten").

Den Europæiske Unions budget finansieres, uanset andre indtægter, fuldt ud af Fællesskabernes egne indtægter.

Artikel 2

1. Egne indtægter, der opføres på Den Europæiske Unions budget, omfatter provenuet af:

(a) afgifter, præmier, tillægs- eller udligningsbeløb, supplerende beløb og lignende, afgifter i henhold til den fælles toldtarif samt andre afgifter, som af Fællesskabernes institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med ikke-medlemsstater, told på varer, der henhører under den tidligere traktat om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, samt afgifter og lignende, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker

(b) anvendelse af en ensartet sats, som gælder for alle medlemsstater, på det harmoniserede momsberegningsgrundlag, der fastlægges i henhold til fællesskabsregler. Det beregningsgrundlag, som skal tages i betragtning i denne sammenhæng, overstiger ikke 50 % af hver enkelt medlemsstats BNI som defineret i stk. 7

(c) anvendelse af en sats - som fastsættes som led i budgetproceduren under hensyntagen til summen af alle de øvrige indtægter - på summen af alle medlemsstaternes BNI.

2. Egne indtægter, der opføres på Den Europæiske Unions budget, omfatter desuden provenuet af andre afgifter, som måtte blive indført som led i en fælles politik i overensstemmelse med EF-traktaten eller Euratom-traktaten, forudsat at den procedure, som er fastsat i artikel 269 i EF-traktaten eller i artikel 173 i Euratom-traktaten, overholdes.

3. Ved indbetaling af de i stk. 1, litra a), omhandlede beløb tilbageholder medlemsstaterne 25 % til dækning af opkrævningsomkostninger.

4. Den ensartede sats, der er omhandlet i stk. 1, litra b), fastsættes til 0,30 %.

5. Den sats, der fastsættes i henhold til stk. 1, litra c), gælder for hver medlemsstats BNI.

6. Er budgettet endnu ikke vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, skal den tidligere fastsatte ensartede momssats og BNI-sats, fortsat gælde, indtil nye satser træder i kraft.

7. Med henblik på anvendelse af denne afgørelse beregnes årets BNI af Kommissionen i markedspriser ved anvendelse af ENS 95, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2223/96.

Hvis ændringer af ENS 95 medfører væsentlige ændringer i BNI, som den er beregnet af Kommissionen, beslutter Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, om disse ændringer skal gælde for denne afgørelse.

Artikel 3

1. Fællesskabernes samlede egne indtægter til dækning af bevillinger til betalinger kan ikke overstige 1,24 % af medlemsstaternes samlede BNI.

2. Udviklingen i bevillinger til forpligtelser, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget, skal styres på en sådan måde, at det samlede beløb ikke overstiger 1,31 % af medlemsstaternes samlede BNI.

Der fastholdes et bestemt forhold mellem bevillinger til forpligtelser og bevillinger til betalinger for at sikre disse bevillingers forenelighed og for at sikre, at det i stk. 1 nævnte loft kan overholdes i de følgende år.

3. I tilfælde af ændringer af ENS 95, der medfører ændringer af det BNI-niveau, der finder anvendelse i henhold til denne afgørelse, beregner Kommissionen på ny de lofter for bevillinger til betalinger og forpligtelser, som er omhandlet i stk. 1 og 2, på grundlag af følgende formel:

$$1{,}24\%(1{,}31\%) * \frac{BNI_{t-2} + BNI_{t-1} + BNI_{t} \quad ENS\ nuværende}{BNI_{t-2} + BNI_{t-1} + BNI_{t} \quad ENS\ ændret}$$

hvor *t* er det seneste hele år, for hvilket der foreligger data fra Eurostat.

Artikel 4

1. Enhver medlemsstat, der har en negativ budgetuligevægt, der overstiger en tærskelværdi svarende til en vis procentdel af dens BNI, indrømmes en korrektion. Det samlede korrektionsbeløb i et givet år må ikke overstige et maksimalt disponibelt refusionsbeløb, udtrykt i euro. Rådet fastsætter, i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i EF-traktatens artikel 279, stk. 2, gennemførelsesforanstaltningerne vedrørende beregningen af korrektionerne og deres finansiering, bl.a. tærskelværdien og det maksimale disponible refusionsbeløb.

Korrektionerne fastsættes ved:

(a) for hver medlemsstat at beregne budgetuligevægten som forskellen, i et regnskabsår, mellem:

- den pågældende medlemsstats procentvise andel i summen af de samlede indbetalinger af egne indtægter på grundlag af moms og BNI, og

- den pågældende medlemsstats procentvise andel i de samlede fordelte udgifter

(b) at multiplicere den således beregnede forskel med de samlede fordelte udgifter

(c) fra det under litra b) fremkomne resultat at trække værdien af medlemsstatens BNI multipliceret med tærskelværdien

(d) hvis det under litra c) fremkomne resultat er positivt, at multiplicere dette resultat med en refusionssats, der maksimalt kan udgøre 0,66 %, og som om nødvendigt nedsættes proportionalt for at kunne overholde det maksimale disponible refusionsbeløb.

2. Følgende overgangsforanstaltninger skal finde anvendelse:

(a) Foruden de korrektioner, der følger af anvendelsen af artikel 4, stk. 1, i denne afgørelse, modtager Det Forenede Kongerige følgende betalinger:

i 2008: 2,0 mia. EUR

i 2009: 1,5 mia. EUR

i 2010: 1,0 mia. EUR

i 2011: 0,5 mia. EUR.

Disse beløb vil blive finansieret i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 5 i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom.

Disse beløb og finansieringen heraf tages ikke i betragtning ved beregningen af de korrektioner, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra d), i nærværende afgørelse.

(b) Den maksimale refusionssats, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra d), i denne afgørelse, vil for alle medlemsstater undtagen Det Forenede Kongerige blive indfaset efter følgende tidsplan:

i 2008: 33 %

i 2009: 50 %

i 2010: 50 %

i 2011: 66 %.

Artikel 5

1. Omkostningerne ved korrektionerne afholdes af samtlige medlemsstater efter følgende regler: fordelingen af omkostningerne beregnes på grundlag af hver medlemsstats andel af EU's samlede BNI.

2. Korrektionen indrømmes hver medlemsstat i form af fradrag i de indbetalinger, som medlemsstaten foretager i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c). Omkostningerne herved, der bæres af samtlige medlemsstater, lægges til de indbetalinger, hver medlemsstat foretager i henhold til artikel 2, stk.1, litra c).

3. Kommissionen foretager de beregninger, der er nødvendige for at anvende artikel 4 og denne artikel.

4. Hvis budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, skal den korrektion, der er indrømmet enhver medlemsstat, og samtlige medlemsstaters omkostninger hertil, som opført på det seneste endeligt vedtagne budget, fortsat gælde.

Artikel 6

De i artikel 2 nævnte indtægter anvendes uden sondring til finansiering af alle udgifter, der er opført på budgettet.

Artikel 7

Et eventuelt overskud af Fællesskabernes indtægter i forhold til samtlige i et regnskabsår faktisk afholdte udgifter fremføres til det følgende regnskabsår.

Artikel 8

1. Fællesskabernes egne indtægter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), opkræves af medlemsstaterne i henhold til deres nationale love og administrative bestemmelser, som om nødvendigt tilpasses fællesskabsforskrifternes krav.

Kommissionen foretager med regelmæssige mellemrum en gennemgang af de nationale bestemmelser, som medlemsstaterne meddeler den, meddeler medlemsstaterne de tilpasninger, som den anser for nødvendige for at sikre disse bestemmelsers overensstemmelse med fællesskabsforskrifterne, og aflægger rapport til budgetmyndigheden.

Medlemsstaterne stiller de i artikel 2, stk. 1, litra a) til c), fastsatte indtægter til Kommissionens rådighed.

2. Uden at foregribe revisionen af regnskaberne og kontrollen af retmæssigheden og den formelle rigtighed i henhold til EF-traktatens artikel 248 og Euratom-traktatens artikel 160 C, idet denne revision og kontrol først og fremmest skal vedrøre pålideligheden og effektiviteten af de nationale systemer og procedurer til fastlæggelse af grundlaget for de egne indtægter fra merværdiafgiften og fra BNI, og uden at foregribe de kontrolforanstaltninger, der træffes i medfør af EF-traktatens artikel 279, stk. 1, litra b), og Euratom-traktatens artikel 183, litra c), vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter forslag fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, de bestemmelser, som er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse, samt bestemmelserne vedrørende kontrollen med opkrævningen, overdragelsen til Kommissionen og indbetalingen af de i artikel 2 og 5 nævnte indtægter.

Artikel 9

Kommissionen forelægger Rådet et forslag om at ændre strukturen i de egne indtægter ved at indføre en egentlig afgiftsbaseret egen indtægt, der skal være operationel fra 1. januar 2014.

Artikel 10

1. Denne afgørelse meddeles medlemsstaterne af generalsekretæren for Rådet og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Medlemsstaterne giver omgående generalsekretæren for Rådet meddelelse om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsretlige bestemmelser er nødvendige for vedtagelsen af denne afgørelse.

Afgørelsen træder i kraft på den første dag i den måned, der følger efter modtagelsen af den sidste af de i andet afsnit omhandlede meddelelser. Den får virkning fra 1. januar 2007.

2. (a) Med forbehold af litra b) ophæves afgørelse 2000/597/EF, Euratom den 1. januar 2007. Enhver henvisning til Rådets afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter[22], til Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom af 7. maj 1985 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter[23], til afgørelse 88/376/EØF, Euratom, til afgørelse 94/728/EF, Euratom eller til afgørelse 2000/597/EF, Euratom skal betragtes som en henvisning til nærværende afgørelse.

(b) Artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom, 94/728/EF, Euratom og 2000/597/EF, Euratom gælder fortsat for beregningen og justeringen af de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af en ensartet sats, der gælder for alle medlemsstater, på det ensartede momsberegningsgrundlag, der begrænses til mellem 50 % og 55 % af hver medlemsstats BNI, afhængigt af det pågældende år, og for beregningen af den korrektion af budgetuligevægte, der er indrømmet Det Forenede Kongerige for årene 1988 til 2006.

(c) For så vidt angår de beløb, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), og som skulle have været stillet til rådighed af medlemsstaterne inden den 28. februar 2001 i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler, fortsætter medlemsstaterne med at tilbageholde 10 % af beløbene i opkrævningsomkostninger.

Udfærdiget i Bruxelles, den […]

På Rådets vegne
Formand
[...]

---

22 EFT L 94 af 28.4.1970, s. 19.

23 EFT L 128 af 14.5.1985, s. 15. Afgørelse ophævet ved afgørelse 88/376/EØF, Euratom.

BEGRUNDELSE

Formålet med dette forslag er at fastsætte gennemførelsesforanstaltningerne for korrektionen af budgetuligevægte i henhold til Rådets afgørelse om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter af (.....). Dette forslag til Rådets forordning erstatter "beregningsmetoden" af 29. september 2000[24].

[24] *Beregning, finansiering, betaling og opførelse på budgettet af korrektionen af budgetuligevægte i overensstemmelse med artikel 4 og 5 i Rådets afgørelse om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter* (Rådet for Den Europæiske Union, 10646/00 ADD 2).

2004/0171 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om gennemførelsesforanstaltningerne for korrektionen af budgetuligevægte i henhold til artikel 4 og 5 i Rådets afgørelse af (…) om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 279, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til Rådets afgørelse 200x/xxx/EF, Euratom af (…) om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter[25], særlig artikel 4 og 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[26],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[27],

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten[28], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets afgørelse af (…) erstattes korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 4 i Rådets afgørelse 2000/597/EF af en generel ordning for korrektion af uforholdsmæssigt store negative budgetuligevægte.

(2) I henhold til Rådets afgørelse af (…) fastsætter Rådet gennemførelses-foranstaltningerne for beregningen af disse korrektioner og finansieringen heraf, især tærskelværdien og det maksimale disponible refusionsbeløb.

(3) Det bør fastslås, hvilke kategorier af udgifter og indtægter der skal medtages ved beregningen af korrektionerne.

(4) Der bør fastsættes regler for opførelse af korrektionerne på budgettet -

---

25 EUT L […] af […], s. […].
26 EUT C […] af […], s. […].
27 EUT C […] af […], s. […].
28 EUT C […] af […], s. […].

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Korrektionsbeløbets størrelse fastsættes på grundlag af medlemsstaternes budgetuligevægte i år *t* i henhold til artikel 4 i Rådets afgørelse (…) ved:

(a) for hver medlemsstat at beregne budgetuligevægten som forskellen mellem:

- den pågældende medlemsstats procentvise andel af de samlede indbetalinger af egne indtægter baseret på moms og BNI i år *t*, og

- den pågældende medlemsstats procentvise andel af de samlede fordelte udgifter

(b) at multiplicere den således beregnede forskel med de samlede fordelte udgifter

(c) fra resultatet under b) at fratrække værdien af den pågældende medlemsstats bruttonationalindkomst (BNI) multipliceret med tærskelværdien

(d) hvis resultatet under c) er positivt, at multiplicere dette resultat med en refusionssats, der maksimalt kan udgøre 0,66, og som om nødvendigt nedsættes forholdsmæssigt for ikke at overskride det maksimale disponible refusionsbeløb.

2. Resultatet af ovennævnte punkt a) til d) svarer til følgende formel:

$$C_x^{RR} = \left[\left(\frac{TP_x}{TP} - \frac{E_x}{E}\right) * E - RNC * Y_x\right] * RR$$

hvis $C_x^{RR} > 0$

hvor RR = 0,66 hvis $\sum_x C_x^{0.66} \leq$ MARV og

RR = $\frac{MARV}{\sum_x C_x^{0.66}}$ * 0,66 hvis $\sum_x C_x^{0.66}$ > MARV

hvor: TP = Alle medlemsstaternes samlede moms- og BNI-indbetalinger i år *t*
TP_x = Medlemsstat x's moms- og BNI-indbetalinger i år *t*
E = De samlede fordelte udgifter i år *t*
E_x = Medlemsstat x's udgifter i år *t*
C_x^{RR} = Korrektionen (til korrektionssatsen RR) til medlemsstat x i år *t*
RNC = Rimeligt nettobidrag (Reasonable net contribution) (= tærskelværdi) udtrykt i % af BNI
Y_x = Medlemsstat x's BNI i år *t*
RR = Korrektionssats (Refund rate)
MARV = maksimalt korrektionsbeløb (Maximum available refund volume)
$\sum_x C_x^{0.66}$ = Samlet sum af korrektioner, hvis RR = 0,66

3. Ved beregningen af korrektionerne omfatter de moms- og BNI-baserede betalinger ikke betalinger i forbindelse med korrektionerne.

Artikel 2

1. Den tærskelværdi, der henvises til i artikel 1, udgør 0,35 % af den pågældende medlemsstats BNI.

2. Det maksimale refusionsbeløb (MARV), der henvises til i artikel 1, udgør 7,5 mia. EUR.

Artikel 3

1. Fordelingen af de samlede omkostninger til korrektionerne i henhold til artikel 5 i Rådets afgørelse (…) beregnes i forhold til den enkelte medlemsstats andel af EU's samlede BNI i år *t*.

2. Korrektionen vil blive indrømmet hver medlemsstat i form af en reduktion af dens betalinger som følge af anvendelsen af artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets afgørelse (…).

3. Omkostningerne ved korrektionerne, der bæres af alle medlemsstaterne, lægges til deres betalinger som følge af anvendelsen af artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets afgørelse (…) på hver medlemsstat.

Artikel 4

1. De udgifter, der skal medtages i beregningen af korrektionerne, svarer til de faktiske betalinger (udnyttelse af betalingsbevillinger) i det pågældende år (år *t*) på grundlag af årets bevillinger til betalinger samt betalinger på grundlag af fremførsler af ikke-udnyttede bevillinger til betalinger til det følgende år (fra år *t* til år *t+1*). Kun udnyttede bevillinger til betalinger, dvs. faktisk gennemførte betalinger, medregnes.

2. Udgifterne fordeles mellem medlemsstaterne efter følgende regler:

Generelt fordeles betalingerne til den medlemsstat, hvor hovedmodtageren er bosat. I tilfælde, hvor Kommissionen har kendskab til, at den pågældende modtager handler som formidler, skal betalinger, når det er muligt, imidlertid fordeles til den eller de medlemsstater, hvor den eller de endelige modtagere er bosat, i overensstemmelse med deres andel af disse betalinger.

De samlede fordelte udgifter baseres på de samlede udgifter i henhold til Den Europæiske Unions almindelige budget eksklusive følgende to hovedkategorier af udgifter:

- *Udgifter til eksterne politikker*, herunder førtiltrædelsesudgifter eller udgifter i forbindelse med udvidelsen i ikke-medlemsstater samt andre udgifter til modtagere uden for EU, f.eks. udgifter til udviklingssamarbejde, forskningsudgifter uden for EU, administrative udgifter til modtagere uden for EU osv.

- *Udgifter, der ikke kan fordeles eller identificeres* på grund af begrebsmæssige eller andre vanskeligheder, f.eks. udgifter til repræsentation, tjenesterejser og formelle møder og

andre møder samt betalinger i forbindelse med grænseoverskridende fællesskabsinitiativer, fremme af aktioner vedrørende interregionalt samarbejde og andre grænseoverskridende foranstaltninger.

Artikel 5

1. Korrektionsbeløbene opføres på budgettet i to trin:

(a) Resultatet af den første foreløbige beregning af korrektionsbeløbene for år *t* opføres i det foreløbige budgetforslag for år *t+1*. Beregningen baseres på de seneste disponible data for såvel indtægter som udgifter.

(b) Resultatet af den endelige beregning af korrektionsbeløbene for år *t* opføres i et ændringsbudget for år *t+3*. Beregningen skal baseres på data om momsgrundlagene, BNI og fordelte udgifter i år *t*, som de foreligger pr. 31. december i år *t+2,* som i givet fald omregnes til euro til den årlige gennemsnitlige vekselkurs i år *t*.

For at beregne den enkelte medlemsstats andel af summen af de samlede moms- og BNI-baserede indbetalinger af egne indtægter foretages der en ny beregning af budgettet for år *t* på grundlag af udnyttelsen af bevillinger til betalinger i år *t*, med fradrag af andre indtægter i år *t* (eksklusive balancen for foregående regnskabsår eller andre balancer eller justeringer fra tidligere år) og de faktiske traditionelle egne indtægter, der er stillet til rådighed i år *t*. Det resterende beløb finansieres af de momsbaserede egne indtægter op til den ensartede indkaldelsessats for moms og af de BNI-baserede indtægter op til det beløb, der er nødvendigt for at skabe balance på budgettet.

2. Finansieringen af de korrektioner, der henvises til i stk. 1, litra a), beregnes på grundlag af de seneste data om medlemsstaternes BNI i år *t*, der foreligger på det tidspunkt, hvor det foreløbige budgetforslag udarbejdes.

3. Der foretages endvidere en endelig beregning af finansieringen af de korrektioner for år *t,* der henvises til i punkt 1, litra b). Beregningen baseres på data om medlemsstaternes BNI i år *t*, som de foreligger pr. 31. december i år *t+2*, i givet fald omregnet til euro til den årlige gennemsnitlige vekselkurs i år *t*. De endelige finansieringsdata sammenlignes med de indbetalinger i forbindelse med korrektionerne for år *t,* der allerede er opført på budgettet i år *t+1*. Forskellene pr. medlemsstat opføres under et passende kapitel i det ændringsbudget, der henvises til i stk. 1, litra b), og omregnes til national valuta på grundlag af den årlige gennemsnitlige vekselkurs i år *t*.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den får virkning som fastsat i artikel 10 i Rådets afgørelse (...).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […]

På Rådets vegne
Formand
[…]